Poimâine!.. Duminică 29 Iunie

TRAGEREA CL. 1 A.

Ridicaţi lozurile dela Colecturi!

Achitaţi lozurile primite prin poştă!

LA LOTERIA DE STAT PE CLASE, INCEPEŢI JOCUL, CHIAR DELA CLASA I-a, CA SĂ BENEFICIAŢI DE TOATE ŞANSELE DE CÂŞTIG

INFORMAŢII

● In comunicatul ministerului apărării naţionale, publicat eri în pagina I-a, coloana I-a, a ziarului nostru, s'a strecurat o eroare de tipar pe care, desigur, cititorii noştri vor fi rectificat-o singuri, această eroare fiind evidentă.

Goût Parisien

C. A. ROSETTI 14, et. 2

SOLDEAZA, Sâmbătă şi Luni 30 Iunie toată colecţia Rochii, Tailleururi, Mantouri sub 50% la sută. 13

● Căminul studentelor „Spiru Haret" str. Dionisie 72, invită pe membrele sale la şedinţe de lucru, pentru confecţionarea de rufe pentru copiii evacuaţi.

Noua conducere a Direcţiunei generale C.A.M.

D. Inginer Inspector General STELIAN Z. RAPEANU, Directorul Manufacturei de tutun „Belvedere", a fost înaintat pe ziua de 25 Iunie 1941 în postul de Director General C. A. M.

D. Ing. Consilier V. PASAREANU şi d. Ing. DUMITRU GHICA, au fost numiţi pe aceiaşi dată Consilieri technici.

Au mai fost numiţi:

D. Ing. MARCEL POPESCU, Director Technic.

D. Ing. Insp. G-ral C. MITITELU, Director Comercial.

D. Ing. Consilier Agronom A. POPESCU, Director Technic Agricol.

● Din cauza împrejurărilor, adunarea generală ordinară a membrilor A. P.R., precum şi sărbătorirea patronului Asociaţiunei (Sf. Petru şi Pavel), ce urma să fie Duminică, 29 Iunie, la sediul asociaţiei (calea Victoriei 52), se amână pentru o dată ce se va anunţa ulterior.

● D. Victor Puşcariu a pus la dispoziţie vila d-sale din Bran, instalată cu 18 paturi, pentru a servi drept casă de odihnă şi convalescenţă aviatorilor răniţi pe front.

Vila oferă întreţinerea completă şi va funcţiona sub supravegherea şi asistenţa medicală a d-nei dr. Puşcariu.

● Crucea Roşie a României aduce la cunoştinţa membrilor săi, că adunarea generală, care urma să fie Sâmbătă 28 c., în sala cercului militar al ofiţerilor din Bucureşti, din cauza evenimentelor se amână la o dată care se va fixa ulterior.

● Duminică 29 c., ora 11 dim., va fi adunarea generală a membrilor „Cercului Ieşenilor", la sediul său din str. Vasile Conta 16, Bucureşti.

Fiind a doua convocare, adunarea se va ţine cu orice număr de membri.

BISERICEŞTI

● Azi la ora 6 seara, în biserica Sf. Ştefan, calea Călăraşi 83, se citesc rugăciuni pentru ajutorul ţării şi apărarea ei de vrăşmaşi.

● Biserica Sf. Nicolae-Buzeşti are un post vacant pentru paraclisier.

● Duminică 29 c. „Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel", biserica „Bradu Staicu" din strada Bradului nr. 32 din Capitală, serbează hramul. De asemenea corporaţiile brutarilor şi cofetarilor îşi serbează patronul lor.

Cu acest prilej se va oficia la această biserică de P. S. Arhiereul Eugen S·· eveanu, înconjurat de un sobor de preoţi, refugiaţi, sfânta slujbă după cum urmează:

Sâmbătă 28 Iunie la orele 18 se va oficia privighierea cu litia şi binecuvântarea artoselor, iar Duminică dimineaţa sf. liturghie la ora 9.30, urmată de Te-Deum pentru M. S. Regele Mihai I. Conducătorul Statului şi pentru victoria armatei române.

Răspunsurile vor fi date de corul basarabenilor condus de d. V. Batiţchii. Despre însemnătatea zilei va vorbi P. C. Protoiereu Silvestru Vatrici, parohul bisericii (Bălţi).

FOSTUL ŞEF
AL MARELUI STAT MAJOR EGIPTEAN AR FI FOST IMPUŞCAT

Atena, 26 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. comunică:

Circulă svonul, care nu a fost încă confirmat, că Aziz Masri Paşa, fost şef al statului major egiptean, care a fost arestat de englezi la Cairo, ar fi fost împuşcat pe când încerca să evadeze.

Cetatea Soroca

NOU. EDIŢIA III-a. NOU. EDIŢIA III-a

Luaţi în raniţă, ca să vă înţelegeţi cu camarazii germani, contribuind la succesul cauzei comune.

CURSUL RAPID (Ediţia III-a)

de

Conversaţii practice româno-germane

alcătuit de

profesor DR. VIRGIL TEMPEANU

Cereţi exemplarele proaspăt ieşite de sub tipar dela Editura „Universul" precum şi dela toate chioşcurile şi librăriile din ţară.

Isprava locotenentului aviator Horia Agarici

Intre primele fapte de arme ale aviatorilor noştri, dela începerea războiului pentru desrobirea pământului strămoşesc, isprava vitejească a locotenentului aviator Horia Agarici ocupă un loc aparte.

Prin ea, sburătorul român a impus atenţiei publice — aşa cum nădăjduiam toţi — spiritul eroic şi capacitatea de jertfă şi de luptă a bravilor noştri sburători.

Ca om, locotenentul aviator Horia Agarici, este un timid, fiu de moldoveni cunsecade.

Locot. av. AGARICI HORIA

Subţirel şi uscăţiv, el are numai 27 de ani.

Ca aviator, eroul este un bun tehnician şi un îndrăgostit de avionul său.

Işi cunoaşte şi îşi verifică singur motorul, îşi pune la punct aparatul, îşi controlează mitralierele şi mânueşte uneltele de mecanic cu dexteritatea unui pasionat meseriaş.

Isprava locotenentului Horia Agarici se poate povesti în două cuvinte — atât cât să nu trecem de limitele îngăduite de obligaţiile războiului.

In ziua când şi-a dovedit calităţile de excelent apărător al boltei noastre albastre, locotenentul Horia Agarici luase în primire, într'un anume punct din ţară, un avion cu care trebuia să se prezinte pe zonă.

O întâmplare a fost faptul că tocmai atunci când Horia Agarici tăia azurul pe acelaş cer românesc încercau să se furişeze şeapte avioane ale unei escadrile bolşevice.

La ivirea celor şapte siluete sburătoare ale inamicului, care se credeau scăpate după un atac laş, aviatorul român, deşi nu avea nici ordinul, nici misiunea de a ataca inamicul, nu s'a gândit să dea bir cu fugiţii, ci a îndrăznit să le înfrunte.

Şi din jocul sburdalnic ţesut cu măestrie în jurul escadrilei inamice Horia Agarici, a isbutit să descomplecteze formaţia inamică, smulgând întâi un aparat din marginea unei aripe, pe urmă încă unul din marginea celeilalte.

Amândouă s'au prăbuşit arzând, ca să se stingă în mare!

Al treilea aparatt, atins de gloanţe de mitralieră, şi-a încetinit sborul.

Acostându-l cu focuri de mitralieră din spate, aviatorul român, care pilota un aparat monoplan a obligat echipajul bolşevic — compus din doi oameni — să aterizeze pe pământ românesc şi să-l facă prizonier.

... Aceasta este, în puţine cuvinte, isprava sburătorului român.

Prin curajul, calităţile şi spiritul său de jertfă, locotenentul Horia Agarici a dovedit că aviaţia română este capabilă să se măsoare cu inamicul, chiar în proporţie de unul la şapte şi că neamul nostru, care are atâta încredere în ea, se poate mândri cu faptele ei de vitejie!

Războiul României
văzut de un prieten italian

Cunoscutul ziarist şi publicist italian Dr. *Giovanni Terranova*, co-director al revistei „Conquiste" condusă de d. Alfredo Mussolini şi care se află de câteva zile printre noi, şi-a exprimat impresiile şi sentimentele sale faţă de România în rândurile de mai jos:

„Anul trecut, când România a trebuit să îndure jefuirea Basarabiei şi a Bucovinei, poporul român a dovedit un înalt spirit cu adevărat european, dovedind iarăşi că înţelege formarea unei noui ordini de dreptate în vechiul continent, dovedind deasemenea încrederea sa in Axa Roma-Berlin, ce era pe cale să înfăptuiască această ordine.

România şi-a reţinut astfel avântul şi mânia, a deplâns dureroasa soartă a fiilor săi ce rămâneau subjugaţi sub călcâiul bolşevic, a acceptat cu mândrie marea jertfă şi s'a pregătit îndată să-şi călească sufletul, precum şi mijloacele sale, pentru apropiata şi de neînlăturata revanşă.

A fost un an de patimă. Cu o voinţă dârză poporul român a pregătit cu fervoare latină un plan dn arzătoare pregătire, care sub călăuzirea generalului Ion Antonescu, conducătorul Statului, a îngăduit armatei să coboare la luptă alături de forţele Axei, împotriva pericolului bolşevic, alimentat de iudaism şi de masoneria britanică.

Noul spirit insuflat naţiunii române de generalul Ion Antonescu a putut fi cunoscut pe deplin în zilele acestea. De altminteri de câtăva vreme se respiră în România un aer răsboinic. Numeroasele concentrări, camuflajul, mişcările intense ale unităţilor germane detaşate aci, ştirile cele mai deosebite cari circulau în mediile cele mai variate, dădeau de înţeles cu limpezim că ne îndreptăm spre războiu, şi cât de aproape eram de el. Şi clipa cea mare a sosit puţină vreme după aniversarea nedreptului ultimatum moscovit ce a preschimbat în ţinuturi de măcel şi groază două regiuni româneşti din punct de vedere istoric şi etnografic.

Eu care sunt de câteva săptămâni în România, mă simt obligat să recunosc că ea mi se înfăţişează sub un aspect cu totul nou şi neaşteptat. Mai mult: am descoperit o Românie nouă, sănătoasă şi muncitoare, axială şi europeană, latină şi creştină. Deoarece am constatat personal, fără nici o părtinire, că spiritul acestui popor atât de sbuciumat până astăzi de o înlănţuire de evenimente ce i-au înstrăinat adevăratul suflet, a fost întotdeauna profund antibolşevic, conştient deci de poziţia sa de paznic înaintat în Sud-Estul european, în funcţie de directă apărare a civilizaţiei Continentului. Eu care nu cunoşteam România sub acest aspect, am văzut-o acuma cu o mare bucurie dârză la postul său şi gata de luptă hotărîtoare.

Cu un entuziasm de necrezut, Naţiunea a primit ştirea începerii operaţiunilor împotriva Rusiei staliniene, cu ardoare spontană ea a intonat imnurile sale de războiu, cu devoţiune însufleţită ea s'a rugat în genunchi pentru izbânda armatei sale. Războiu prin urmare de eliberare a două provincii româneşti smulse cu sălbăticie acum un an şi pe care vitejia armatei le va reda în scurtă vreme Patriei Mume; în afară de aceasta un războiu de eliberare de sub stăruitorul pericol comunist, avid de noui agitaţii, de noui măceluri, pentru a se nutri pe sine însuşi.

Dar şi un războiu de popor european, care vrea să-şi redobândească pământurile cu sângele propriilor săi fii, deoarece numai astfel va avea dreptul de a-şi menţine în mod eficace posesiunea lor, ferindu-se de cesiuni pacifice mai mult sau mai puţin generoase, mai mult sau mai puţin milostive.

Spiritul războinic al Nouei Europe, a aflat în România de azi, un teren foarte propice; şi Ţara alăturată cu întârziere tinerei ideologii, din cauza orbirei guvernanţilor precedenţi atât de legaţi de politica demoplutocratică, a putut deasemenea, graţie vechei sale origine latine, să-şi alăture drapelul lângă cel al Italiei şi Germaniei.

In zadar în acest ultim timp Radio Londra a făcut eforturi nespuse să transmită svonuri alarmiste, urmând obişnuitul său sistem, pe cât de ineficace pe atât de ridicol; în zadar forţele masonice şi ebraice ce lucrau încă pe ascuns în România au avut cea mai mare grijă de a stârni panică printre populaţie, prezentând ţara nepregătită, armata slabă şi întregul popor nedoritor să se abată asupra sa necazurile unui războiu; în zadar, toate forţele obscure au mobilizat propriul şi nedemnul lor vocabular pentru a compune un amestec de cuvinte cari prevedeau cu acest războiu, sfârşitul independenţei române zdrobită de puterile Axei.

Poporul sănătos, poporul pătruns de dragoste de patrie şi mândru de istoria şi valoarea sa, tot poporul aşa dar, nu a ascultat această vorbărie antinaţională şi s'a convins şi mai mult, că el va trebui să participe împreună cu Italia şi Germania, la viaţa nouei Europe.

Conducătorul însuşi, generalul Ion Antonescu, reţinându-mă acum câteva zile la o convorbire, mi-a afirmat prin cuvântul său sobru şi hotărît în acelaş timp, că România a ales deja calea sa: cu Axa întotdeauna şi oricum. Şi chiar vice-preşedintele consiliului, d. profesor Mihai Antonescu, cu vioiciunea ce-l caracterizează, mi-a repetat aceeaşi convingere. Era întreg poporul român, care prin cei mai mari exponenţi ai politicei sale, îmi confirma acţiunea actuală şi viitoare.

Amintindu-şi de descendenţa sa latină, amintindu-şi de fraternitatea sa cu poporul italian, amintindu-şi că dela Mussolini a plecat primul sunet răsunător al răscoalei contra bolşevismului invadator, poporul român a aşteptat cu nelinişte marele său moment. El a venit şi prin el România îşi scrie istoria sa luminoasă".

Am scuturat un pic avioanele sovietice

de WILHELM BRANDT
Corespondent de război

(P. K.) „Un atac al formaţiunilor aeriene este întotdeauna un eveniment plin de interes. Nenumărate avioane care se ridică şi joacă în jurul nostru, suple şi elegante, mărturisesc marea noastră superioritate aeriană faţă de obiectivul pe care îl vom ataca astăzi, un aerodrom sovietic.

„N'am atins încă frontiera. Sub noi se aşterne ţinutul de'uros al depresiunilor Carpaţilor, cu minunatele văi în care apele, cele mai multe, sunt secate de arşiţă.

„Sburăm la mică înălţime. Satele şi cătunele aleargă din ce în ce mai repede dedesubtul nostru. Ici cirezi de vite la păşune, colo un cârd de gâşte legănându-se majestuos, mai departe un câine care latră vesel în uşa unei case. Ţăranii, cu femeile şi copiii, s'au oprit din treabă printre colibe şi şoproane şi ne privesc minunându-se. Trecem în sbor vijelios peste dealuri şi văi, peste ogoare şi livezi.

„Atenţie! Frontiera rusă! Sburăm peste Prut, râul frontieră şi ne aflăm acum în ţară inamică. Controlăm încă odată din ochi tunurile şi mitralierele. Totul e pus la punct. „Atenţie! Inainte la stânga e o coloană de camioane grele!"

„Mitralierele noastre au şi început să latre. Un camion se rostogoleşte în şanţul de pe marginea şoselei. Nu putem observa mai mult fiindcă ne grăbim. Mai avem numai câteva minute până la obiectiv. Comandantul repetă tema: la marginea terenului de decolare trebuie să fie un număr de avioane sovietice. La pământ cu ele!

„Ne-am apropiat. Fum în faţă! Acolo trebuie să fie locul!

„Zărim câteva aparate, unele acoperite cu mărăcini, altele libere. Tunurile şi mitralierele noastre se îndreaptă către ele scuipând flăcări şi fum. Schije şi bucăţi de avioane încep să danseze în aer. Comandantul a lansat totodată şi bombe. Nouri negri de fum şi trombe de ţărână se ridică spre cer. Avionul din fruntea formaţiei noastre virează. Am terminat!

„Inapoindu-ne, mai aruncăm o privire asupra aerodromului pe care l-am „greblat". Fumul bombelor noastre mai pluteşte încă în aer; ici şi colo câte un norişor albăstrui al artileriei antiaeriene.

„Ne-am luat din nou formaţia şi trecem iarăşi peste case şi ogoare, peste livezi şi garduri, peste Prut. Incet, luăm înălţimea. Misiunea îndeplinită, ne bucurăm acum de panorama vrăjită a Carpaţilor, pe care razele soarelui în asfinţit o colorează feeric".

Statuia lui Ştefan cel Mare dela Cetatea Albă

Modificarea unei dispoziţiuni
din instrucţiunile M. St. Major Nr. 25.000 F, din 5 Februarie 1941, pentru circulaţia pe timpul nopţii în zonele intunecate

Comunicat

S'a constatat, că actualul sistem de camuflare al farurilor dela autovehicule nu corespunde nevoilor întrucât, pe deoparte, lumina dată de faza mică este prea redusă şi nu oferă vizibilitate suficientă pentru conducătorul autovehiculului, iar lumina dată de faza mare este foarte vizibilă din avion.

Pentru înlăturarea acestor neajunsuri, Marele Cartier General dispune:

1) Husele de far actuale, se păstrează mai departe aşa cum sunt, cu ferestruica de 1/6 cm.

2) Pe ferestruica practicată în huse, se va aplica o foiţă de celofan colorată în albastru, iar în lipsă, se va aplica o foaie de calc (hârtie lăptoasă) de culoare albă.

3) Cu ferestruica astfel acoperită, se va întrebuinţa numai faza mare de lumină.

4) Aceste dispoziţiuni intră în vigoare în ziua de 27 Iunie ora 20.

Contravenienţii vor fi sancţionaţi conform prevederilor Legii Apărării Pasive.

Românii de peste Nistru

Cel mai numeros grup de Români se află în prezent în Rusia Sovietică. Incă înainte de ocuparea Basarabiei de către Ruşi, deci înainte de 29 Iunie 1940, se aflau dincolo de Nistru, până la Bug, aproximativ 800.000 de Români Moldovei, în mare majoritate constituiţi în Republica moldovenească.

Republica moldovenească avea un teritoriu de 8.434 km.², fiind formată din trei regiuni: Balta — aproape în întregime —, Odessa şi Tulcinsk, cu o formă triunghiulară, având baza pe Nistru, pe o întindere de 250 km. Delimitarea a fost făcută din punct de vedere politic şi administrativ, neţinându-se seama de consideraţii etnice sau istorice. Numărul locuitorilor acestei republici autonome era de aproape 700.000 suflete, majoritatea absolută Moldoveni (70%—80%). Regiuni întregi de sate poartă nume pur româneşti, ca de pildă: Rotari, Valea-adâncă, Budai, Bursuc, Brânzari, Şerpele, etc.

In 1917, cu prilejul revoluţiei sovietice, Românii trans-nistrieni, pe baza dreptului de autodeterminare al popoarelor, au vrut — ca şi apoi Românii din Basarabia — să se alipească Regatului României. Dacă n'au reuşit, au obţinut totuşi autonomia lor în cadrul U. R. S. S.-ului

Caracterul românesc al acestei regiuni l-a observat şi Ecaterina II-a care la 1792 o numea „Moldova nouă". Numărul Moldovenilor era atât de mare încât vărul prinţului Potemkin a cerut postul de episcop, numai pentru motivul că cunoştea limba moldovenească.

In tot decursul istoriei lor, Românii transnistrieni au avut aceiaşi organizaţie de stat cu cei dn ţară, şi au dus o viaţă comună. Incă din secolul al 17-lea, bisericile transnistriene ortodoxe, depindeau de mitropolia Proilavei din Brăila. La 1679, Poarta otomană încredinţează lui Duca-Vodă, Domnul Moldovei şi conducerea regiunii transnistriene. In acel moment Nistrul a dispărut ca graniţă între Moldoveni.

Republica moldovenească transnistriană are 160 şcoli primare româneşti, numeroase licee şi 3 şcoli superioare. Limba oficială este cea românească. (Organizaţia bisericească însă a avut mult de suferit).

Numărul exact al Românilor transnistrieni nu este precis cunoscut. Statistica oficială sovietică din anul 1926, dădea numai cifra de 277.794 de Români. Autorii ruşi au recunoscut însă imediat că numeroşi Români au declarat că sunt Ruşi. Harta etnografică a savantului sovietic Soloviev ne indică preponderenţa elementului românesc între Nistru şi Bug. In 1939—1940, după calculele aproximative se dădea cifra de 800.000. N. P. Smochină, cel care a studiat cu profunzime problema Românilor transnistrieni, dă cifra de un milion 200.000 de Români Moldoveni.

La aceste cifre se adaugă apoi masse compacte de Români din Basarabia şi Bucovina de Nord, luaţi odată cu cedarea la 29 Iunie 1940. După statistica oficială, în Basarabia erau un milion 610.409 România (în 1930), iar în 1940, calculându-se sporul se ajunge la 1.771.832 Români. In Bucovina de Nord şi Dorohoi, cedate, au trecut la Ruşi 190.677 Români. Deci în Iulie 1940, s'au adăugat celor 800.000 Români transnistrieni 1.962.086 de Moldoveni, ceeace înseamnă un total de aproape 2.800.000 de Români, care se găsesc azi în Rusia Sovietică.

„România luptă pentru Basarabia"
Ce scrie „Frankfurter Zeitung"

Berlin, 26 (Rador). — „Frankfurter Zeitung" publică un articol intitulat „România luptă pentru Basarabia" din care extragem:

„Românii sunt încredinţaţi că vor cuceri această regiune frumoasă şi bogată, locuită de 2.500.000 români. Ei vor să o câştige prin forţă proprie, nu să o primească în dar. Sunt satisfăcuţi că soldaţii lor luptă alături de trupe germane. Faptul că, Conducătorul este comandantul suprem al armatei dovedeşte încrederea şi preţuirea, atât pentru el, cât şi pentru România, din partea Germaniei, întărind astfel situaţia internă a regimului. Este vorba mai mult decât de recâştigarea unui teritoriu pierdut: câştigarea unei noui conştiinţe româneşti, încredere în sine şi consolidarea situaţiei interne.

Funcţionarea teatrelor,
un comandament patriotic

Direcţiunea teatrelor şi operelor române din ministerul culturii naţionale, cultelor şi artelor a trimis directorilor de teatre particulare din Capitală următoarea adresă:

„Domnule Director,

In zilele acestea de avânt românesc, când ţara întreagă trebuie să-şi multiplice energiile pentru reîntregirea hotarelor noastre, şi teatrele sunt obligate să contribuie prin activitatea lor la menţinerea unei atmosfere de încredere şi înălţare naţională. Astfel funcţionarea teatrelor, potrivită împrejurărilor, devine un comandament patriotic.

In acelaş timp în interesul armoniei sociale, trebuie să purtăm de grije ca artiştii teatrelor particulare să-şi poată câştiga existenţa, întocmai ca şi ceilalţi muncitori intelectuali.

Pentru aceste motive, vă invităm să facem toate diligenţele ca teatrul dvs. să-şi poată relua funcţionarea pentru data ce vi se va indica la timp şi în condiţiunile ce se vor hotărî.

Pe de altă parte veţi lua măsuri ca personalul dvs. artistic, tehnic şi administrativ să fie plătit în proporţia şi marginile încasărilor ce se vor putea face în aceste timpuri deosebite.

Veţi pune în vedere angajaţilor dvs. că măsurile acestea vor fi valabile numai până când teatrele îşi vor putea lua funcţionarea normală şi când vor putea reintra în vigoare contractele obişnuite".